4 Ιανουαρίου 2019

Ο γάλλος μίμος που έσωσε δεκάδες παιδιά από τα ναζιστικά στρατόπεδα. Η άγνωστη ζωή του Μαρσέλ Μαρσώ που ακολούθησε τα χνάρια του Τσάρλι Τσάπλιν

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Ένα αδύνατο πλάσμα με πεταχτά μαλλιά, λευκό πρόσωπο και εκφράσεις που εναλλάσσονταν από τη μελαγχολία στην έκπληξη και από τη λύπη στην ευτυχία. Αυτός ήταν ο Κλόουν Μπιπ, ο ήρωας που υποδύθηκε για 60 χρόνια στη σκηνή ο σπουδαίος γάλλος μίμος, Μαρσέλ Μαρσώ.

Μαγεύτηκε από τον βωβό κινηματογράφο, αναβίωσε την τέχνη της μιμητικής μετά τον Β’ Παγκόσμιο Πόλεμο και έγινε πρότυπο για όλους όσοι τον ακολούθησαν. Αυτό που είναι λιγότερο γνωστό γι΄αυτόν τον θρύλο είναι ότι χρησιμοποίησε το ταλέντο του και τις μιμητικές του ιδιότητες κατά τη διάρκεια του Ολοκαυτώματος και έτσι κατάφερε να σώσει δεκάδες Εβραιόπουλα. Άλλαξε το όνομα του και εντάχθηκε στη Γαλλική Αντίσταση Ο πόλεμος του τσάκισε τα εφηβικά του όνειρα Ο Μαρσέλ Μαρσώ ήταν Εβραίος. Από μικρός γοητεύτηκε από τον Τσάρλι Τσάπλιν και ξεκίνησε να μιμείται τον Σαρλό.

Ο πόλεμος όμως διέκοψε τα όνειρα της εφηβείας του. Ήταν μόλις 16 χρονών όταν οι Γερμανοί εισέβαλαν στη Γαλλία. Γεννημένος στο Στρασβούργο, μέσα σε λίγες ώρες εγκατέλειψε με την οικογένεια του το σπίτι τους και κατέφυγε στη Λιμόζ.

Ο έφηβος Μαρσέλ ήξερε ότι έπρεπε να κάνει τα πάντα για να επιβιώσει. Γι΄αυτό

κατά τη διάρκεια της γερμανικής κατοχής στη Γαλλία ο Μαρσέλ Μανζέλ, μετέτρεψε το όνομα του σε Μαρσέλ Μαρσώ, προκειμένου να αποκρύψει την εβραϊκή του καταγωγή. Η κατάσταση επιδεινώθηκε όταν η Γκεστάπο αναζητούσε τον αδερφό του.

Ο πατέρας του δεν κατάφερε να αποφύγει τη σύλληψη. Οδηγήθηκε στο Άουσβιτς, όπου και πέθανε.

Ο Μαρσέλ Μαρσώ διέφυγε στο Παρίσι χρησιμοποιώντας πλαστά χαρτιά και ταυτότητες. Ο νεαρός Μαρσώ, μαζί με τον αδερφό του Αλέν και τον ξάδερφό του Ζορζ Λουανιέ, εντάχθηκαν στην γαλλική Αντίσταση. Παράλληλα έγινε μέλος των Ελεύθερων Γαλλικών Δυνάμεων του Ντε Γκολ και σύνδεσμος με τον αμερικανικό στρατό του Πάτον.

Το επιπλέον προσόν του ήταν ότι μιλούσε Αγγλικά και Γερμανικά, αλλά και το ταλέντο του στην υποκριτική.

Οι μιμήσεις του που έσωσαν ζωές δεκάδων παιδιών

Η αποστολή των νεαρών αντιστασιακών ήταν να εκκενώσουν ένα γαλλικό ορφανοτροφείο από παιδιά Εβραίων που κρύβονταν εκεί και να τα μεταφέρουν στα σύνορα της Ελβετίας. Ο Μαρσώ γνωρίστηκε αρχικά με τα παιδιά του ορφανοτροφείου, όταν έδινε εκεί παραστάσεις. Γνώρισε μάλιστα ένα μίμο, ο οποίος υπήρξε ο μέντορας του. Για να καταφέρουν να μεταφέρουν απαρατήρητοι

ένα μεγάλο πλήθος παιδιών, έπρεπε να τα καθησυχάσουν.Γι΄αυτό ο Μαρσώ τους έκανε μιμήσεις, κρατώντας τα έτσι ήσυχα κατά τη διάρκεια της διαδρομής.

Ένα άλλο κόλπο που έκανε για να μεταφέρει τα Εβραιόπουλα ήταν να προσποιηθεί ότι ήταν πρόσκοπος. Εμφανίστηκε έτσι στο ορφανοτροφείο και τους έπεισε ότι θα πάρει τα παιδιά για μια εκδρομή που οργανώθηκε από τους γάλλους προσκόπους. «Ντυμένος πρόσκοπος κατάφερα να πάρω μαζί μου 24 παιδιά από το ορφανοτροφείο. Τα έντυσα και αυτά με στολές προσκόπων και τα μετέφερα με ασφάλεια στα σύνορα, όπου κάποιος άλλος τα παραλάμβανε και τα προωθούσε στην Ελβετία», είχε δηλώσει σε συνέντευξη του το 2002 στο Jewish Telegraphic Agency.

Πετούσε μία μπάλα στα σύνορα και προέτρεπε τα παιδιά να την πιάσουν για να σωθούν.

«Τα παιδιά αγαπούσαν τον Μαρσώ, αισθάνονταν ασφάλεια μαζί του», είχε δηλώσει ο ξάδερφος του, Ζορζ Λουανιέ το 2007. Ο γάλλος αντιστασιακός, προκειμένου να σώσει τα παιδιά τα πήγαινε στα ελβετικά σύνορα και πετούσε μια μπάλα ποδοσφαίρου από την άλλη μεριά προσκαλώντας τα στη συνέχεια να πάνε να την πιάσουν. Μία ακόμα μέθοδος που χρησιμοποιούσε ήταν να ντύνει τα παιδιά με ρούχα πένθους και να τα οδηγεί στο κοιμητήριο δίπλα στα Γαλλο-ελβετικά σύνορα.

την σκάλα του νεκροθάφτη για να περάσουν ι σώθηκαν περίπου 350 παιδιά. Οι μιμήσεις και

Ένα αδύνατο πλάσμα με πεταχτά μαλλιά,

λευκό πρόσωπο και εκφράσεις που εναλλάσσονταν από τη μελαγχολία στην έκπληξη και από τη λύπη στην ευτυχία.

Ο Μαρσώ ασχολήθηκε με την υποκριτική μετά το τέλος του πολέμου. Ξεκίνησε τις σπουδές του 1946 και τον επόμενο χρόνο δημιούργησε την περσόνα του Μπιπ, του κλόουν, που ο Μαρσώ υποδύθηκε για έξι δεκαετίες στη σκηνή. Η επιρροή του Τσάρλι Τσάπλιν ήταν εμφανής. Μαζί του συναντήθηκε μόνο μία φορά στο αεροδρόμιο του Ορλί στο Παρίσι, το 1967, όταν επέστρεφε από τα γυρίσματα μιας ταινίας στη Ρώμη. Ο κλόουν με το λευκό πρόσωπο έγινε το σήμα κατατεθέν.

Ο Μπιπ περιόδευε στην Ευρώπη μέχρι το 1959, γέμιζε τα θέατρα και χάριζε στιγμές γέλιου και συγκίνησης σε δεκάδες χώρες. «Ο Μπιπ επιτρέπεται να πάει παντού και να ονειρευτεί όσα όνειρα θέλει», είχε δηλώσει ο Μαρσέλ Μαρσώ. Ο γάλλος μίμος δε σταμάτησε να δίνει παραστάσεις με το «alter ego» του σχεδόν μέχρι το τέλος της ζωής του.

Τιμήθηκε με τον τίτλο του Ιππότη της Λεγεώνας της Τιμής από τον Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας, ενώ στη Νέα Υόρκη η 18η Μαρτίου γιορτάζεται από το 1999 ως «Ημέρα του Μαρσέλ Μαρσώ». Ο γάλλος μίμος, με τη σπουδαία συμβολή στη γαλλική αντίσταση και τη μεγάλη παρακαταθήκη στην τέχνη της μίμησης, πέθανε στις 22 Σεπτεμβρίου 2007.

Πηγή: **mixanitouxronou.gr**